

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2011/92/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Δεκεμβρίου 2011

για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(κωδικοποιημένο κείμενο)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων κ. ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽³⁾, έχει ουσιαστικά τροποποιηθεί επανειλημμένα ⁽⁴⁾. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 191 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος στηρίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην

πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Οι επιπτώσεις στο περιβάλλον όλων των τεχνικών διαδικασιών σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όσο το δυνατό πιο έγκαιρα.

- (3) Είναι απαραίτητο να εναρμονισθούν οι αρχές που θα διέπουν την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, όσον αφορά ιδίως τα σχέδια έργων που θα πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση, οι βασικές υποχρεώσεις του κυρίου του έργου, και το περιεχόμενο της εκτίμησης. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν αυστηρότερους κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος.
- (4) Επιπλέον, είναι απαραίτητο να επιτευχθεί ένας από τους στόχους της Ένωσης στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας της ζωής.
- (5) Η περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης περιλαμβάνει διατάξεις που εξουσιοδοτούν τις δημόσιες αρχές και άλλους φορείς να λαμβάνουν αποφάσεις οι οποίες μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, καθώς και στην υγεία και ευημερία των προσώπων.
- (6) Θα πρέπει να προβλεφθούν γενικές αρχές για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον με σκοπό τη συμπλήρωση και τον συντονισμό των διαδικασιών με τις οποίες χορηγούνται άδειες για δημόσια και ιδιωτικά έργα που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- (7) Η χορήγηση αδειας για δημόσια και ιδιωτικά έργα που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον θα πρέπει να γίνεται μόνο μετά από εκτίμηση των σημαντικών επιπτώσεων που ενδέχεται να έχουν αυτά τα έργα στο περιβάλλον. Η εν λόγω εκτίμηση θα πρέπει να γίνεται με βάση τις κατάλληλες πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου και να συμπληρώνεται από τις αρχές, καθώς και το κοινό που μπορεί ενδεχομένως να αφορά το έργο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 248 της 25.8.2011, σ. 154.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2011 (η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Νοεμβρίου 2011.

⁽³⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40.

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα VI, μέρος Α.

- (8) Τα έργα που ανήκουν σε ορισμένες κατηγορίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και, καταρχήν, θα πρέπει να υπόκεινται συστηματικά σε εκτίμηση.
- (9) Άλλες κατηγορίες έργων δεν έχουν απαραίτητα σε όλες τις περιπτώσεις σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και τα εν λόγω έργα θα πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι υπάρχει ενδεχόμενο σημαντικών επιπτώσεων.
- (10) Τα κράτη μέλη μπορούν να θέσουν κατώτατα όρια ή κριτήρια για τον προσδιορισμό εκείνων των έργων που θα πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση βάσει της βαρύτητας των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων. Τα κράτη μέλη δεν θα είναι απαραίτητο να εξετάζουν κατά περίπτωση έργα που βρίσκονται κάτω των ορίων ή εκτός των κριτηρίων αυτών.
- (11) Κατά τον καθορισμό των εν λόγω κατώτατων ορίων ή κριτηρίων ή κατά την κατά περίπτωση εξέταση έργων για να προσδιορισθεί ποια έργα θα πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση βάσει της σημασίας των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια επιλογής που καθορίζει η παρούσα οδηγία. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη είναι τα πλέον ενδεδειγμένα για τη συγκεκριμένη εφαρμογή των εν λόγω κριτηρίων.
- (12) Για τα έργα που υπόκεινται σε εκτίμηση, θα πρέπει να παρέχονται ορισμένες ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με το έργο και τις επιπτώσεις του.
- (13) Ενδείκνυται η θέσπιση διαδικασίας βάσει της οποίας ο κύριος του έργου θα μπορεί να ζητά τη γνώμη των αρμοδίων αρχών σχετικά με το περιεχόμενο και την έκταση των πληροφοριών των οποίων πρέπει να γίνει επεξεργασία και που πρέπει να δοθούν προκειμένου να γίνει εκτίμηση. Τα κράτη μέλη, στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας, μπορούν να απαιτούν από τον κύριο του έργου να υποδεικνύει, μεταξύ άλλων, εναλλακτικές επιλογές για τα έργα για τα οποία προτίθεται να υποβάλει αίτηση.
- (14) Οι επιπτώσεις ενός σχεδίου στο περιβάλλον θα πρέπει να εκτιμώνται με γνώμονα την προστασία της ανθρώπινης υγείας, τη συμβολή, με τη δημιουργία ενός καλύτερου περιβάλλοντος, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής, τη φροντίδα για τη διατήρηση των ποικιλιών των ειδών και τη διατήρησή της αναπαραγωγικής ικανότητας του οικοσυστήματος ως θεμελιώδους πόρου ζωής.
- (15) Είναι ευκαταίω να θεσπισθούν ενισχυμένες διατάξεις περί εκτίμησης των διασυνοριακών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ώστε να ληφθούν υπόψη οι διεθνείς εξελίξεις. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέγραψε τη σύμβαση σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο στις 25 Φεβρουαρίου 1991, και την κύρωσε στις 24 Ιουνίου 1997.
- (16) Η αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων παρέχει στο κοινό τη δυνατότητα να εκφράζει, και στον φορέα λήψης των αποφάσεων να λαμβάνει υπόψη, απόψεις και ανησυχίες ενδεχομένως σχετικές με τις εν λόγω αποφάσεις, ενισχύοντας κατ' αυτό τον τρόπο την εγκυρότητα και τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και συμβάλλοντας στην ευαισθητοποίηση του κοινού σε περιβαλλοντικά θέματα και στην εκ μέρους του υποστήριξη των αποφάσεων που λαμβάνονται.
- (17) Η συμμετοχή, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής ενώσεων, οργανώσεων και ομάδων, ιδίως μη κυβερνητικών οργανώσεων που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος, θα πρέπει να ενθαρρύνεται αναλόγως, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της προώθησης της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης του κοινού.
- (18) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέγραψε τη σύμβαση της ΟΕΕ των Ηνωμένων Εθνών για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα σχετικά με το περιβάλλον («σύμβαση του Aarhus») στις 25 Ιουνίου 1998 και την κύρωσε στις 17 Φεβρουαρίου 2005.
- (19) Μεταξύ των στόχων της σύμβασης του Aarhus περιλαμβάνεται η κατοχύρωση των δικαιωμάτων συμμετοχής του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα, προκειμένου να συμβάλλει στην προστασία του δικαιώματος διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία.
- (20) Το άρθρο 6 της σύμβασης του Aarhus προβλέπει τη συμμετοχή του κοινού σε αποφάσεις που αφορούν τις ειδικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και δραστηριότητες που δεν αναφέρονται σε αυτό, ενδέχεται όμως να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- (21) Το άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 4, της σύμβασης του Aarhus προβλέπει την πρόσβαση σε δικαστικές ή άλλες διαδικασίες για την αμφισβήτηση της ουσιαστικής ή διαδικαστικής νομιμότητας αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 6 της σύμβασης αυτής σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού.
- (22) Δεν πρέπει, ωστόσο, να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στα έργα που εγκρίνονται λεπτομερώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, επειδή οι επιδιωκόμενοι με την παρούσα οδηγία στόχοι, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών, επιτυγχάνονται με τη νομοθετική διαδικασία.
- (23) Δύναται, εξάλλου, να αποδειχθεί σκόπιμη, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εξαίρεση ενός ειδικού σχεδίου από τις διαδικασίες εκτίμησης που προβλέπει η παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη κατάλληλης πληροφόρησης της Επιτροπής και του κοινού που αφορά το έργο.
- (24) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω του μεγέθους και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(25) Με την παρούσα οδηγία δεν πρέπει να θίγονται οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα V, μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον των δημόσιων και ιδιωτικών έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «έργο»:

— η υλοποίηση κατασκευαστικών εργασιών ή άλλων εγκαταστάσεων ή τεχνικών κατασκευών,

— άλλες επεμβάσεις στο φυσικό περιβάλλον ή το τοπίο, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι επεμβάσεις που αφορούν την εκμετάλλευση των πόρων του εδάφους·

β) «κύριος του έργου»: είτε ο υποβάλλων αίτηση για άδεια που αφορά σχέδιο ιδιωτικού έργου, είτε η δημόσια αρχή που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία για ένα σχέδιο έργου·

γ) «άδεια»: απόφαση της ή των αρμόδιων αρχών που δίνει το δικαίωμα στον κύριο του έργου να πραγματοποιήσει το έργο·

δ) «κοινό»: ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις και οι ομάδες αυτών·

ε) «ενδιαφερόμενο κοινό»: το κοινό το οποίο θίγεται ή ενδέχεται να θιγεί ή του οποίου διακυβεύονται συμφέροντα από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2. Για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις οι οποίες καθορίζονται από την οικεία εθνική νομοθεσία, θεωρούνται ότι έχουν συμφέροντα που διακυβεύονται·

στ) «αρμόδια(-ες) αρχή(-ες)»: οι αρχές που ορίζουν τα κράτη μέλη για την εκπλήρωση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, κατά περίπτωση εάν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, να μην εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία για έργα που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, εφόσον κρίνουν ότι η εφαρμογή αυτή θα έχει αρνητικές επιπτώσεις για τους σκοπούς αυτούς.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα έργα που εγκρίνονται λεπτομερώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, καθότι οι στόχοι που επιδιώκονται με την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών, επιτυγχάνονται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλισθεί ότι πριν χορηγηθεί η άδεια, τα έργα τα οποία ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον λόγω, μεταξύ άλλων, της φύσεως, του μεγέθους ή της θέσεώς τους, υπόκεινται σε παροχή άδειας και εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Αυτά τα έργα ορίζονται στο άρθρο 4.

2. Η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον μπορεί να εντάσσεται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των υπάρχουσών διαδικασιών παροχής αδειών για έργα ή, αν δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, στα πλαίσια άλλων διαδικασιών ή των διαδικασιών που θα θεσπισθούν για την εκπλήρωση των στόχων της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ενιαία διαδικασία για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2008/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης⁽¹⁾.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, τα κράτη μέλη μπορούν σε εξαιρετικές περιπτώσεις να εξααιρούν, εν όλω ή εν μέρει, ένα ειδικό έργο από την παρούσα οδηγία.

Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

α) εξετάζουν αν ενδείκνυται άλλη μορφή εκτίμησης·

β) θέτουν στη διάθεση του ενδιαφερομένου κοινού τις πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο άλλων μορφών εκτίμησης που αναφέρονται στο στοιχείο α), τις πληροφορίες σχετικά με την απόφαση χορήγησης εξαιρέσεως και τους λόγους για τη χορήγηση της·

γ) ενημερώνουν την Επιτροπή, πριν από την παροχή της άδειας, για τους λόγους οι οποίοι δικαιολογούν την παρεχόμενη εξαίρεση και της δίνουν τις πληροφορίες τις οποίες, εφόσον απαιτείται, θέτουν στη διάθεση των δικών τους υπηκόων.

Η Επιτροπή διαβιβάζει αμέσως τα έγγραφα που λαμβάνει στα άλλα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή κάνει κάθε χρόνο απολογισμό της εφαρμογής της παρούσας παραγράφου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2008, σ. 8.

Άρθρο 3

Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί δεόντως, υπό το πρίσμα κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 12, τις άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις ενός έργου:

- α) στον άνθρωπο, στην πανίδα και στη χλωρίδα·
- β) στο έδαφος, στα ύδατα, στον αέρα, στο κλίμα και στο τοπίο·
- γ) στα υλικά αγαθά και στην πολιτιστική κληρονομιά·
- δ) στην αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ).

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 4, τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα I υποβάλλονται σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 4, για τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, τα κράτη μέλη αποφασίζουν κατά πόσο το έργο θα υποβληθεί σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν βάσει:

α) κατά περίπτωση εξέτασης·

ή

β) κατωτάτων ορίων ή κριτηρίων που καθορίζει το κράτος μέλος.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν και τις δύο διαδικασίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

3. Όταν διεξάγεται κατά περίπτωση εξέταση ή όταν έχουν τεθεί κατώτατα όρια ή κριτήρια για τους σκοπούς της παραγράφου 2, λαμβάνονται υπόψη τα σχετικά κριτήρια επιλογής που ορίζονται στο παράρτημα III.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2 είναι διαθέσιμες στο κοινό.

Άρθρο 5

1. Στην περίπτωση των έργων που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με το παρόν άρθρο και τα άρθρα 6 έως 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι ο κύριος του έργου παρέχει, υπό την κατάλληλη μορφή, τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV στο μέτρο που:

α) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι οι πληροφορίες αυτές ενδιαφέρουν ένα δεδομένο στάδιο της διαδικασίας χορήγησης αδειάς και τα ειδικά χαρακτηριστικά ενός έργου ή τύπου έργου και των στοιχείων περιβάλλοντος που ενδέχεται να επηρεασθούν·

β) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι δύναται ευλόγως να απαιτηθεί από τον κύριο του έργου να συλλέξει τα εν λόγω στοιχεία, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη τις υπάρχουσες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διασφαλίζεται ότι αν το ζητήσει ο κύριος του έργου πριν υποβάλει αίτηση για άδεια, η αρμόδια αρχή γνωμοδοτεί ως προς το ποιες πληροφορίες πρέπει να παράσχει ο κύριος του έργου, σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η αρμόδια αρχή ζητά τη γνώμη του κυρίου του έργου και των αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, πριν γνωμοδοτήσει. Το γεγονός ότι η αρχή έχει ήδη γνωμοδοτήσει σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, δεν την εμποδίζει να απαιτήσει μεταγενέστερα από τον κύριο του έργου να υποβάλει και περαιτέρω πληροφορίες.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να δώσουν γνώμη, ακόμα και αν ο κύριος του έργου δεν το ζητά.

3. Οι πληροφορίες τις οποίες παρέχει ο κύριος του έργου σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) τη θέση, τον σχεδιασμό και το μέγεθος του έργου·

β) περιγραφή των μέτρων που προβλέπονται προκειμένου να αποφευχθούν, να μειωθούν και, ει δυνατόν, να επανορθωθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις·

γ) τα απαραίτητα στοιχεία για την εξακρίβωση και την εκτίμηση των κυριότερων περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου·

δ) σύνοψη των κύριων εναλλακτικών λύσεων που μελετά ο κύριος του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής του, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων στο περιβάλλον·

ε) μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ).

4. Εφόσον είναι αναγκαίο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλες οι αρχές που κατέχουν σχετικές πληροφορίες, με ειδική μεία του άρθρου 3, τις θέτουν στη διάθεση του κυρίου του έργου.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αρχές τις οποίες ενδέχεται να αφορά το έργο, λόγω της ειδικής τους αρμοδιότητας επί θεμάτων περιβάλλοντος, μπορούν να εκφράσουν γνώμη για τις πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου και για την αίτηση άδειας. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές των οποίων πρέπει να ζητείται η γνώμη, εν γένει ή κατά περίπτωση. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 5 διαβιβάζονται στις αρχές αυτές. Οι λεπτομέρειες της διαδικασίας γνωμοδότησης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Το κοινό ενημερώνεται έγκαιρα, με ανακοινώσεις ή με άλλα πρόσφορα μέσα, όπως τα ηλεκτρονικά μέσα όπου αυτά είναι διαθέσιμα, για τα ακόλουθα ζητήματα σε αρχικό στάδιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και, το αργότερο, μόλις καταστεί ευλόγως δυνατή η παροχή πληροφοριών:

- α) την αίτηση για συναίνεση ανάπτυξης·
- β) το γεγονός ότι το έργο υπόκειται σε διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και, ανάλογα με την περίπτωση, το γεγονός ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 7·
- γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη λήψη της απόφασης, τις αρχές από τις οποίες μπορούν να παρασχεθούν σχετικές πληροφορίες, και τις αρχές προς τις οποίες μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις ή ερωτήματα καθώς και λεπτομέρειες του χρονοδιαγράμματος για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων ή των ερωτημάτων·
- δ) τη φύση των πιθανών αποφάσεων ή, στην περίπτωση που υφίσταται, το σχέδιο απόφασης·
- ε) ένδειξη του κατά πόσον είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 5·
- στ) ένδειξη του χρονοδιαγράμματος και του τόπου παροχής των σχετικών πληροφοριών καθώς και των μέσων με τα οποία οι εν λόγω πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες·
- ζ) λεπτομέρειες όσον αφορά τις ρυθμίσεις περί της συμμετοχής του κοινού κατά την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε εύλογο χρονικό διάστημα, τίθενται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τα ακόλουθα:

- α) κάθε πληροφορία που συλλέγεται σύμφωνα με το άρθρο 5·
- β) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, οι κύριες εκθέσεις και συμβουλές που παρέχονται στην αρμόδια αρχή ή αρχές κατά το χρόνο που το ενδιαφερόμενο κοινό ενημερώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου·
- γ) σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες⁽¹⁾, πληροφορίες, πλην εκείνων οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, και έχουν σχέση με την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας και οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες μόνο αφού έχει ενημερωθεί το ενδιαφερόμενο κοινό σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

4. Στο ενδιαφερόμενο κοινό παρέχονται έγκαιρα και πραγματικά δυνατότητες να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2 και, για τον σκοπό αυτό, έχει το δικαίωμα να διατυπώνει

παρατηρήσεις και γνώμες, όταν όλες οι επιλογές είναι ακόμη δυνατές, στην αρμόδια αρχή ή αρχές πριν από τη λήψη της απόφασης για τη συναίνεση ανάπτυξης.

5. Οι αναλυτικές ρυθμίσεις για να ενημερώνεται το κοινό, παραδείγματος χάριν, με τοιχοκόλληση σε ορισμένη ακτίνα ή δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες και για τη διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό, παραδείγματος χάριν, με την υποβολή γραπτών προτάσεων ή τη διενέργεια δημοσκοπήσεων, καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

6. Για καθένα από τα διαφορετικά στάδια, προβλέπονται εύλογα χρονικά πλαίσια, τα οποία παρέχουν επαρκή χρονικά διαστήματα για την ενημέρωση του κοινού καθώς και για την προετοιμασία και την αποτελεσματική συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού στη λήψη αποφάσεων για το περιβάλλον, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

1. Όταν ένα κράτος μέλος γνωρίζει ότι ένα έργο ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους ή όταν το ζητήσει ένα κράτος μέλος που ενδέχεται να θιγεί σοβαρά, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο διαβιβάζει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το ταχύτερο δυνατό, και όχι αργότερα από την ημερομηνία ενημέρωσης του εγχωρίου πληθυσμού, μεταξύ άλλων:

- α) την περιγραφή του έργου και κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με τις ενδεχόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις·
- β) πληροφορίες σχετικά με τη φύση της απόφασης που ενδέχεται να ληφθεί.

Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο παρέχει στο άλλο κράτος μέλος εύλογη προθεσμία προκειμένου να δηλώσει αν επιθυμεί να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και μπορεί να συμπεριλάβει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Εάν κράτος μέλος, που λαμβάνει πληροφορίες, βάσει της παραγράφου 1, αναφέρει ότι σκοπεύει να συμμετάσχει στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο, αποστέλλει, εφόσον δεν έχει ήδη αποστείλει, στο θιγόμενο κράτος μέλος, τις πληροφορίες των οποίων την παροχή επιβάλλει το άρθρο 6 παράγραφος 2, και οι οποίες καθίστανται διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β).

3. Επίσης, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, στο βαθμό που τα αφορά:

- α) μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 να τίθενται, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, στη διάθεση των αρχών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, και του πληθυσμού του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να επηρεαστεί σοβαρά και

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

β) διασφαλίζουν ότι δίνεται στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, και στο κοινό η ευκαιρία, πριν χορηγηθεί η άδεια για το έργο, να δώσουν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, τη γνώμη τους σχετικά με τις πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο.

4. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις σχετικά, μεταξύ άλλων, με τις ενδεχόμενες διασυννοιακές επιπτώσεις του έργου και τα μέτρα μείωσης ή εξάλειψής τους και θέτουν εύλογη προθεσμία διαβουλεύσεων.

5. Οι αναλυτικές ρυθμίσεις σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και πρέπει να είναι τέτοιες ώστε να επιτρέπουν στο ενδιαφερόμενο κοινό στην επικράτεια του θιγόμενου κράτους μέλους να συμμετέχει πραγματικά, όσον αφορά το έργο, στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με το περιβάλλον που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας.

Άρθρο 9

1. Εφόσον ληφθεί απόφαση για τη χορήγηση ή απόρριψη συναινέσης, η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν το κοινό σχετικά, σύμφωνα με τις ενδεδειγμένες διαδικασίες και θέτουν στη διάθεση του κοινού τις ακόλουθες πληροφορίες:

- a) το περιεχόμενο της απόφασης και τους όρους που ενδεχομένως τη συνοδεύουν·
- β) έχοντας εξετάσει τους προβληματισμούς και τις γνώμες που έχει εκφράσει το ενδιαφερόμενο κοινό, τους κύριους λόγους και τις εκτιμήσεις στους οποίους βασίστηκε η απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της πληροφόρησης σχετικά με τη διαδικασία συμμετοχής του κοινού·
- γ) περιγραφή, οσάκις απαιτείται, των κυριών προς αποφυγή μέτρων, μείωση και, ει δυνατόν, αντιστάθμιση των κυριότερων δυσμενών συνεπειών.

2. Η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν κάθε κράτος μέλος το οποίο έχει συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις σύμφωνα με το άρθρο 7, διαβιβάζοντας σε αυτό τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Τα κράτη μέλη που έχουν συμμετάσχει στις διαβουλεύσεις εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω πληροφορίες τίθενται με τον κατάλληλο τρόπο στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού στην επικράτεια τους.

Άρθρο 10

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν επηρεάζουν την υποχρέωση των αρμοδίων αρχών να τηρούν τους περιορισμούς που επιβάλλουν

οι εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και η καθιερωμένη νομική πρακτική όσον αφορά το εμπορικό και βιομηχανικό απόρρητο, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας, και τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος.

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 7, η διαβίβαση πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος και η λήψη πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος υπόκειται στους περιορισμούς που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνική έννομη τάξη τους, το ενδιαφερόμενο κοινό:

- a) που έχει επαρκές συμφέρον, ή εναλλακτικά·
- β) που υποστηρίζει ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από το διοικητικό δικονομικό δίκαιο ενός κράτους μέλους,

έχει πρόσβαση σε μια διαδικασία εξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου συσταθέντος νομοθετικώς, προκειμένου να αμφισβητήσει την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποια φάση είναι δυνατόν να προσβάλλονται αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό γνώμονα να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 2, θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν αποκλείουν τη δυνατότητα μιας προκαταρκτικής διαδικασίας αναθεώρησης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγουν την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες αναθεώρησης πριν από την προσφυγή σε δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης, όπου υφίσταται τέτοιο είδους απαίτηση κατά το εθνικό δίκαιο.

Οι σχετικές διαδικασίες πρέπει να είναι ορθές, δίκαιες, εμπρόθεσμες και να μην έχουν απαγορευτικό κόστος.

5. Για τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού οι πρακτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες αναθεώρησης.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την πείρα που αποκόμισαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα τυχόν κριτήρια ή/και τα κατώτατα όρια που έχουν, ενδεχομένως, καθορισθεί για την επιλογή των εν λόγω σχεδίων, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2.

3. Η Επιτροπή, με βάση αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών, εάν χρειάζεται, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο συμπληρωματικές προτάσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας κατά τρόπο επαρκώς συντονισμένο.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα V μέρος Α, καταργείται, με την

επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που εμφαίνονται στο παράρτημα V μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος VI.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2011.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BUZEK

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SZPUNAR

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Διυλιστήρια αργού πετρελαίου (με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο λιπαντικά από αργό πετρέλαιο) και εγκαταστάσεις για την αεριοποίηση και υγροποίηση 500 τουλάχιστον τόνων άνθρακα ή ασφαλτούχων σχιστόλιθων την ημέρα.
2. α) Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσεως με θερμική ισχύ 300 MW και άνω.

β) Πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες, συμπεριλαμβανομένης της αποξήλωσης ή του παροπλισμού αυτών⁽¹⁾ (εκτός από τις ερευνητικές μονάδες για την παραγωγή και μετατροπή σχάσιμων και αναπαραγόμενων υλικών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ κάτω του 1 kW).
3. α) Εγκαταστάσεις για την επανεπεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων.

β) Εγκαταστάσεις:
  - i) για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων·
  - ii) για την επεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή αποβλήτων υψηλής ραδιενέργειας·
  - iii) για την τελική διάθεση ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων·
  - iv) αποκλειστικά για την τελική διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων·
  - v) αποκλειστικά για την αποθήκευση (η οποία προγραμματίζεται για περισσότερο από 10 έτη) ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων, ή ραδιενεργών αποβλήτων σε χώρο διαφορετικό από το χώρο παραγωγής.
4. α) Ολοκληρωμένες μεταλλουργικές βιομηχανίες για την αρχική σύντηξη χυτοσιδήρου και χάλυβα.

β) Εγκαταστάσεις παραγωγής ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συμπυκνώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες.
5. Εγκαταστάσεις για την εξόρυξη αμιάντου, καθώς και για την κατεργασία και μεταποίηση του αμιάντου και των προϊόντων που περιέχουν αμιάντο: στην περίπτωση των προϊόντων αμιαντοσιμεντόν, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 20 000 τόνων τελικών προϊόντων· στην περίπτωση των υλικών τριβής, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 50 τόνων τελικών προϊόντων· για τις άλλες χρήσεις του αμιάντου, εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν πάνω από 200 τόνους το χρόνο.
6. Ολοκληρωμένες χημικές εγκαταστάσεις, δηλαδή εγκαταστάσεις για την παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα, ουσιών με μεθόδους χημικής μετατροπής, στις οποίες παρατάσσονται πολλές μονάδες που συνδέονται λειτουργικά μεταξύ τους και προορίζονται για:
  - α) την παραγωγή βασικών οργανικών χημικών προϊόντων·
  - β) την παραγωγή βασικών ανόργανων χημικών προϊόντων·
  - γ) την παραγωγή φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλά ή σύνθετα λιπάσματα)·
  - δ) την παραγωγή βασικών φυτοϋγειονομικών προϊόντων και βιοκτόνων·
  - ε) για την παραγωγή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων με χημικές ή βιολογικές μεθόδους·
  - στ) για την παραγωγή εκρηκτικών υλών.

⁽¹⁾ Οι πυρηνικοί σταθμοί και οι άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες παύουν να χαρακτηρίζονται ως τέτοιοι όταν όλα τα πυρηνικά καύσιμα και τα άλλα ραδιενεργά μολυσμένα στοιχεία αφαιρεθούν μόνιμως από τον τόπο της εγκατάστασης.

7. α) Έργα κατασκευής σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων και αερολιμένων ⁽¹⁾ με κύριο διάδρομο τροchioδρόμησης μήκους άνω των 2 100 μέτρων.
- β) Έργα κατασκευής αυτοκινητοδρόμων και οδών ταχείας κυκλοφορίας ⁽²⁾.
- γ) Έργα κατασκευής νέων οδών με τέσσερις και άνω λωρίδες κυκλοφορίας, ή ευθυγράμμιση ή/και διαπλάτυνση υφιστάμενων οδών δύο το πολύ λωρίδων κυκλοφορίας ώστε να δημιουργηθούν τέσσερις και άνω λωρίδες, όταν το νέο ή ευθυγραμμισμένο ή/και διευρυμένο αυτό τμήμα της οδού πρόκειται να έχει συνεχές μήκος από 10 km και άνω.
8. α) Εσωτερικές πλωτές οδοί και λιμένες για την κυκλοφορία στις εσωτερικές πλωτές οδούς που επιτρέπουν τη διέλευση σκαφών άνω των 1 350 τόνων.
- β) Εμπορικοί λιμένες, αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης που συνδέονται με την ξηρά και εξωτερικοί λιμένες (εκτός των αποβαθρών για τα πορθμεία) όπου μπορούν να προσεγγίσουν σκάφη άνω των 1 350 τόνων.
9. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση, χημική κατεργασία όπως ορίζεται στο παράρτημα I της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα ⁽³⁾, σημείο Δ9, ή υγειονομική ταφή επικίνδυνων αποβλήτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 2 της εν λόγω οδηγίας.
10. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση ή χημική κατεργασία όπως ορίζεται στο παράρτημα I της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, σημείο Δ9 μη επικίνδυνων αποβλήτων με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 100 τόνων.
11. Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων (υδρομάστευσης) ή έργα τεχνητής αναπλήρωσης υπόγειων υδάτων (τεχνητού εμπλουτισμού υδροφόρων οριζόντων), εφόσον ο ετήσιος όγκος αντλούμενου ή αναπληρούμενου ύδατος (όγκος υδάτων απόληψης ή εμπλουτισμού) ισούται ή υπερβαίνει τα 10 000 000 m³.
12. α) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη όταν η εκτροπή αυτή αποσκοπεί στην πρόληψη ενδεχόμενης λειψυδρίας και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει τα 100 000 000 m³ ετησίως.
- β) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη όταν η πολυετής μέση ροή της λεκάνης άντλησης (απόληψης) υπερβαίνει τα 2 000 000 000 m³ ετησίως και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει το 5 % της ροής αυτής.
- Σε αμφότερες τις περιπτώσεις η εκτροπή πόσιμου ύδατος μέσω αγωγών εξαιρείται.
13. Σταθμοί επεξεργασίας λυμάτων δυναμικότητας άνω των 150 000 ισοδύναμου πληθυσμού όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 6 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων ⁽⁴⁾.
14. Εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου για εμπορικούς σκοπούς, όπου η εξορυσσόμενη ποσότητα υπερβαίνει τους 500 τόνους ημερησίως όσον αφορά το πετρέλαιο και 500 000 m³ ημερησίως όσον αφορά το φυσικό αέριο.
15. Φράγματα και άλλες εγκαταστάσεις προοριζόμενες για τη συγκράτηση ή τη μόνιμη αποθήκευση υδάτων, όπου ο όγκος της νέας ή της πρόσθετης ποσότητας του συγκρατημένου ή ταμειομένου ύδατος υπερβαίνει τα 10 000 000 m³.
16. Αγωγοί με διάμετρο άνω των 800 mm και μήκος άνω των 40 km:
- α) μεταφοράς αερίου, πετρελαίου ή χημικών ουσιών·
- β) μεταφοράς ρευμάτων διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) για σκοπούς αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς, συμπεριλαμβανομένων των συναφών σταθμών ανύψωσης της πίεσης.
17. Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών ή χοίρων με περισσότερες από:
- α) 85 000 θέσεις για κοτόπουλα πάχυνσης, 60 000 θέσεις για ωστόσο·
- β) 3 000 θέσεις για χοίρους πάχυνσης (άνω των 30 kg)· ή
- γ) 900 θέσεις για χοιρομητέρες.

⁽¹⁾ Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «αερολιμένας» νοείται ο αερολιμένας που πληροί τον ορισμό που δίνει η σύμβαση του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση της διεθνούς οργάνωσης πολιτικής αεροπορίας (παράρτημα 14).

⁽²⁾ Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «οδός ταχείας κυκλοφορίας» νοείται η οδός κατά την έννοια της ευρωπαϊκής συμφωνίας της 15ης Νοεμβρίου 1975 για τις κύριες διεθνείς οδικές αρτηρίες.

⁽³⁾ ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40.

18. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις παραγωγής:
- α) χαρτοπολτού από ξύλο ή παρόμοια ινώδη υλικά·
  - β) χαρτιού και χαρτονιού με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 200 τόνων.
19. Λατομεία και υπαίθρια ορυχεία εκτάσεως άνω των 25 εκταρίων, ή, όταν πρόκειται για εξόρυξη τύρφης, άνω των 150 εκταρίων.
20. Κατασκευή εναέριων γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τάση 220 kV και άνω και μήκος άνω των 15 km.
21. Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών ή χημικών προϊόντων με δυναμικότητα τουλάχιστον 200 000 τόνων.
22. Τόποι αποθήκευσης κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς ⁽¹⁾.
23. Εγκαταστάσεις δέσμευσης ρευμάτων CO₂ για σκοπούς αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2009/31/ΕΚ από εγκαταστάσεις καλυπτόμενες από το παρόν παράρτημα ή εφόσον η συνολική ετήσια δέσμευση CO₂ ανέρχεται σε 1,5 μεγατόνους ή περισσότερο.
24. Κάθε μεταβολή ή επέκταση των σχεδίων που απαριθμούνται στο παρόν παράρτημα, όταν η εν λόγω μεταβολή ή επέκταση καθ' αυτή εμπίπτει στα κατώτατα όρια, αν υπάρχουν, τα οποία καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.
-

⁽¹⁾ ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. ΓΕΩΡΓΙΑ, ΔΑΣΟΚΟΜΙΑ ΚΑΙ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

- α) Έργα αγροτικού αναδασμού.
- β) Έργα για τη χρησιμοποίηση ακαλλιέργητης γης ή ημιφυσικών περιοχών για εντατικές γεωργικές καλλιέργειες.
- γ) Έργα διαχείρισης υδάτινων πόρων για τη γεωργία, συμπεριλαμβανομένων των αρδευτικών και αποστραγγιστικών έργων.
- δ) Αρχική δάσωση και αποδάσωση με σκοπό άλλη μορφή χρήσεων γης.
- ε) Εγκαταστάσεις εντατικής κτηνοτροφίας (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- στ) Εντατική ιχθυοτροφία.
- ζ) Ανάκτηση εδαφών από τη θάλασσα.

2. ΕΞΟΡΥΚΤΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

- α) Λατομεία, υπαίθρια ορυχεία και εξόρυξη τύρφης (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- β) Υπόγεια ορυχεία.
- γ) Εξόρυξη ορυκτών με βυθοκόρηση ποταμών και θαλασσών.
- δ) Γεωτρήσεις μεγάλου βάθους, ειδικότερα:
  - i) γεωθερμικές γεωτρήσεις
  - ii) γεωτρήσεις για την αποθήκευση πυρηνικών αποβλήτων
  - iii) γεωτρήσεις για ύδρευση (υδρογεωτρήσεις)εξαιρουμένων των γεωτρήσεων για τη διερεύνηση της σταθερότητας του εδάφους.
- ε) Εγκαταστάσεις επιφανείας της βιομηχανίας εξόρυξης άνθρακα, πετρελαίου, φυσικού αερίου και μεταλλευμάτων, καθώς και ασφαλτούχων σχιστόλιθων.

3. ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

- α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ατμού και θερμού ύδατος (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- β) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για τη μεταφορά αερίου, ατμού και θερμού ύδατος· μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- γ) Επίγεια αποθήκευση φυσικού αερίου.
- δ) Αποθήκευση εύφλεκτων αερίων σε υπόγειες δεξαμενές.
- ε) Επίγεια αποθήκευση ορυκτών καυσίμων.
- στ) Βιομηχανική μπρικετοποίηση άνθρακα και λιγνίτη.
- ζ) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας και αποθήκευσης ραδιενεργών αποβλήτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- η) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας.
- θ) Εγκαταστάσεις αξιοποίησης της αιολικής ενέργειας για την παραγωγή άλλων μορφών ενέργειας (αιολικά πάρκα).

- ι) Εγκαταστάσεις δέσμευσης ρευμάτων CO₂ για σκοπούς αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2009/31/ΕΚ από εγκαταστάσεις μη καλυπτόμενες από το παράρτημα Ι της παρούσας οδηγίας.

4. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

- α) Εγκαταστάσεις παραγωγής χυτοσιδήρου ή χάλυβα (πρωτογενούς ή δευτερογενούς), συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς χύτευσης.
- β) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας σιδηρούχων μετάλλων:
  - i) με έλαση εν θερμώ·
  - ii) με σφυρηλάτηση·
  - iii) με επίθεση προστατευτικών στρωμάτων τηγμένων μετάλλων.
- γ) Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων.
- δ) Εγκαταστάσεις σύντηξης μη σιδηρούχων μετάλλων και κραμάτων, εξαιρουμένων των πολυτίμων μετάλλων και συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης (εξευγενισμός, χύτευση κ.λπ.).
- ε) Εγκαταστάσεις επιφανειακής κατεργασίας μετάλλων και πλαστικών υλών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες.
- στ) Κατασκευή και συναρμολόγηση μηχανοκίνητων οχημάτων και κατασκευή κινητήρων μηχανοκίνητων οχημάτων.
- ζ) Ναυπηγεία.
- η) Εργοστάσια κατασκευής και επισκευής αεροσκαφών.
- θ) Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού.
- ι) Δομική σύνδεση με χρήση εκρηκτικών.
- ια) Εγκαταστάσεις φρύξης και πυροσυσσωμάτωσης μεταλλευμάτων.

5. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΡΥΚΤΩΝ

- α) Εγκαταστάσεις παραγωγής οπτάνθρακα (ξηρά απόσταξη του άνθρακα).
- β) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή τσιμέντου.
- γ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή αμιάντου και την κατασκευή προϊόντων με βάση τον αμιάντο (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- δ) Υαλουργία συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής ινών γυαλιού.
- ε) Εγκαταστάσεις σύντηξης ορυκτών υλών συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής ορυκτών ινών.
- στ) Παραγωγή κεραμικών ειδών με ψήσιμο, ιδίως δε κεραμιδιών, πλίνθων, πυρίμαχων πλίνθων, πλακιδίων, ψευδοπορσελάνης ή πορσελάνης.

6. ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι)

- α) Επεξεργασία ενδιάμεσων προϊόντων και παρασκευή χημικών προϊόντων.
- β) Παρασκευή φυτοφαρμάκων και φαρμακευτικών προϊόντων, χρωμάτων και βερνικιών, ελαστομερών και υπεροξειδίων.
- γ) Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων.

7. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

- α) Βιομηχανία φυτικών και ζωικών λιπαρών ουσιών.
- β) Κονσερβοποιία ζωικών και φυτικών προϊόντων.

- γ) Παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων.
  - δ) Ζυθοποιία και παραγωγή βύνης.
  - ε) Ζαχαροπλαστική και παρασκευή σιροπιών.
  - στ) Σφαγεία.
  - ζ) Βιομηχανίες παραγωγής αμύλου.
  - η) Εργοστάσια παραγωγής ιχθυάλευρου και ιχθυελαίου.
  - θ) Ζαχαρουργεία.
8. ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ, ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΤΙΟΥ
- α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - β) Εγκαταστάσεις προεπεξεργασίας (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφής νών ή υφασμάτων.
  - γ) Εγκαταστάσεις δέψης δερμάτων.
  - δ) Εργοστάσια παραγωγής και κατεργασίας κυτταρίνης.
9. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ
- Παραγωγή και κατεργασία προϊόντων που προέρχονται από ελαστομερή.
10. ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ
- α) Έργα ανάπτυξης βιομηχανικών ζωνών.
  - β) Έργα αστικής ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής εμπορικών κέντρων και χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων.
  - γ) Κατασκευή σιδηροδρομικών γραμμών και εγκαταστάσεων μεταφόρτωσης για συνδυασμένες μεταφορές, και συνδυασμένων τερματικών σταθμών (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - δ) Κατασκευή αεροδρομίων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - ε) Κατασκευή οδών λιμένων και λιμενικών εγκαταστάσεων, καθώς και αλιευτικών λιμένων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - στ) Κατασκευή εσωτερικών πλωτών οδών (εφόσον δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι), έργα διευθέτησης υδατορευμάτων και αντιπλημμυρικά έργα.
  - ζ) Φράγματα και λοιπές εγκαταστάσεις συγκράτησης ή μόνιμης ταμίευσης υδάτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - η) Τροχιόδρομοι (τραμ), υπερυψωμένοι ή υπόγειοι σιδηρόδρομοι, εναέριοι σιδηρόδρομοι ή παρεμφερείς σιδηρόδρομοι ειδικού τύπου που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως για τη μεταφορά επιβατών.
  - θ) Πετρελαιοαγωγοί και αγωγοί αερίου για τη μεταφορά ρευμάτων CO₂ για την αποθήκευση σε γεωλογικούς σχηματισμούς (έργα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - ι) Υδραγωγοί μεγάλων αποστάσεων.
  - ια) Παράκτια έργα για την καταπολέμηση της διάβρωσης και ενδοθαλάσσια έργα που παρέχουν τη δυνατότητα διαμόρφωσης της ακτής, π.χ. με την κατασκευή αναχωμάτων, μώλων, λιμενοβραχιόνων και άλλων έργων προστασίας από τη θάλασσα, εκτός από τη συντήρηση και την ανακατασκευή των έργων αυτών.
  - ιβ) Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων και συστήματα τεχνητής αναπλήρωσης υπογείων υδάτων που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.
  - ιγ) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μία υδρολογική λεκάνη σε άλλη, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

11. ΆΛΛΑ ΕΡΓΑ

- α) Μόνιμες πίστες αγώνων και δοκιμών μηχανοκίνητων οχημάτων.
- β) Εγκαταστάσεις για τη διάθεση αποβλήτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- γ) Σταθμοί καθαρισμού λυμάτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
- δ) Χώροι εναπόθεσης ιλύων.
- ε) Αποθήκευση παλαιοσιδηρών, συμπεριλαμβανομένων των άχρηστων οχημάτων.
- στ) Κλίνες δοκιμών κινητήρων, στροβίλων ή αεριοθητών.
- ζ) Εγκαταστάσεις παραγωγής τεχνητών ορυκτών ινών.
- η) Εγκαταστάσεις ανάκτησης ή καταστροφής εκρηκτικών ουσιών.
- θ) Διαλυτήρια πλοίων.

12. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗ

- α) Χιονοδρομικές πίστες, μηχανισμοί ανάβασης και σχετικά έργα υποδομής.
- β) Μαρίνες σκαφών αναψυχής.
- γ) Παραθεριστικοί οικισμοί και ξενοδοχειακά συγκροτήματα εκτός αστικών περιοχών και σχετικά έργα υποδομής.
- δ) Μόνιμοι χώροι κάμπινγκ και στάθμευσης τροχόσπιτων.
- ε) Θεματικά πάρκα.

- 13. α) Οποιαδήποτε τροποποίηση ή επέκταση έργων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι ή στο παρόν παράρτημα τα οποία έχουν ήδη εγκριθεί, εκτελεστεί ή εκτελούνται και τα οποία μπορεί να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον (μεταβολή ή επέκταση που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
  - β) Έργα του παραρτήματος Ι που εξυπηρετούν αποκλειστικά ή κυρίως την ανάπτυξη και τη δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων και δεν χρησιμοποιούνται περισσότερο από δύο έτη.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΟΥ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Τα χαρακτηριστικά των έργων πρέπει να εξετάζονται, ιδίως, ως προς τα εξής:

- α) το μέγεθος του έργου·
- β) τη σώρευση με άλλα έργα·
- γ) τη χρήση των φυσικών πόρων·
- δ) την παραγωγή αποβλήτων·
- ε) τη ρύπανση και τις οχλήσεις·
- στ) τον κίνδυνο ατυχημάτων, ιδίως ως προς χρησιμοποιούμενες ουσίες ή τεχνολογίες.

2. ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Πρέπει να εξετάζεται η περιβαλλοντική ευαισθησία των γεωγραφικών περιοχών που ενδέχεται να θιγούν από τα έργα, ιδίως ως προς:

- α) την υπάρχουσα χρήση γης·
- β) το σχετικό πλούτο, την ποιότητα και την αναγεννητική ικανότητα των φυσικών πόρων της περιοχής·
- γ) την ικανότητα απορρόφησης του φυσικού περιβάλλοντος, με ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες περιοχές:
  - i) υγροτόπους·
  - ii) παράκτιες περιοχές·
  - iii) ορεινές και δασικές περιοχές·
  - iv) προστατευόμενες φυσικές περιοχές και φυσικά πάρκα·
  - v) διατηρητέες ή προστατευόμενες περιοχές βάσει της νομοθεσίας των κρατών μελών, περιοχές ειδικής προστασίας που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη βάσει των οδηγιών 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών ⁽¹⁾ και 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾·
  - vi) περιοχές στις οποίες καταστρατηγούνται ήδη τα πρότυπα για την ποιότητα του περιβάλλοντος που καθορίζει η νομοθεσία της Ένωσης·
  - vii) πυκνοκατοικημένες περιοχές·
  - viii) τοπία ιστορικής, πολιτιστικής ή αρχαιολογικής σημασίας.

3. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις των έργων πρέπει να εξετάζονται σε συνάρτηση με κριτήρια που καθορίζονται στα σημεία 1 και 2, ιδίως ως προς:

- α) την έκταση των επιπτώσεων (γεωγραφική περιοχή και μέγεθος του θιγόμενου πληθυσμού)·
- β) το διασυννοριακό χαρακτήρα των επιπτώσεων·
- γ) το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιπτώσεων·
- δ) την πιθανότητα των επιπτώσεων·
- ε) τη διάρκεια, τη συχνότητα και την αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Περιγραφή του έργου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:
  - α) περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του συνόλου του έργου και απαιτήσεις όσον αφορά τη χρήση γης κατά τα στάδια της κατασκευής και της λειτουργίας·
  - β) περιγραφή των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεθόδων κατασκευής, για παράδειγμα σχετικά με τη φύση και τις ποσότητες των χρησιμοποιούμενων υλικών·
  - γ) πρόβλεψη του τύπου και της ποσότητας των καταλοίπων και εκπομπών (ρύπανση του νερού, του ατμοσφαιρικού αέρα και του εδάφους, θόρυβος, δονήσεις, φως, θερμότητα, ακτινοβολία κ.λπ.), που αναμένεται να προκύψουν από τη λειτουργία του προτεινόμενου έργου.
2. Σκιαγράφηση των κυριότερων εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν από τον κύριο του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής, σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.
3. Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να διγούν σημαντικά από το προτεινόμενο έργο, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα του πληθυσμού, της πανίδας, της χλωρίδας του εδάφους, του νερού, του αέρα, των κλιματικών παραγόντων, των υλικών αγαθών, μεταξύ των οποίων η αρχιτεκτονική και αρχαιολογική κληρονομιά, του τοπίου, καθώς και η περιγραφή της αλληλεπίδρασης των παραγόντων αυτών.
4. Περιγραφή ⁽¹⁾ των σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο έργο ενδέχεται να δημιουργήσει στο περιβάλλον από:
  - α) την ίδια την ύπαρξη του όλου έργου·
  - β) τη χρήση των φυσικών πόρων·
  - γ) την εκπομπή ρυπαντών, τη δημιουργία οχλήσεων και τη διάθεση των αποβλήτων.
5. Αναφορά, εκ μέρους του κυρίου του έργου, των μεθόδων πρόβλεψης που ακολουθεί για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον στις οποίες αναφέρεται το σημείο 4.
6. Περιγραφή των μέτρων που εξετάζονται για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντισταθμιστούν οι σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον.
7. Μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται βάσει των σημείων 1 έως 6.
8. Σύντομη αναφορά των ενδεχομένων δυσκολιών (τεχνικές ελλείψεις ή ελλείψεις γνώσεις) που συνάντησε ο κύριος του έργου κατά τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών.

⁽¹⁾ Αυτή η περιγραφή θα πρέπει να αφορά τις άμεσες και, ενδεχομένως, τις έμμεσες, τις δευτερεύουσες, τις σωρευτικές, τις βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες, τις μόνιμες και προσωρινές, τις θετικές και αρνητικές επιπτώσεις του έργου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεων της

(που αναφέρονται στο άρθρο 14)

Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40).

Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 5).

Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

Μόνον το άρθρο 3

Οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114).

Μόνον το άρθρο 31

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος καταληκτικών ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο

(που αναφέρονται στο άρθρο 14)

Οδηγία	Καταληκτική ημερομηνία ενσωμάτωσης
85/337/ΕΟΚ	3 Ιουλίου 1988
97/11/ΕΚ	14 Μαρτίου 1999
2003/35/ΕΚ	25 Ιουνίου 2005
2009/31/ΕΚ	25 Ιουνίου 2011

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 85/337/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 2, εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, εισαγωγική φράση	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α), εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α), πρώτη περίπτωση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α), δεύτερη περίπτωση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 πέμπτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 έκτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο στ)
Άρθρο 1 παράγραφος 4	Άρθρο 1 παράγραφος 3
Άρθρο 1 παράγραφος 5	Άρθρο 1 παράγραφος 4
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 2α	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 2 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 4
Άρθρο 3, εισαγωγική φράση	Άρθρο 3, εισαγωγική φράση
Άρθρο 3, πρώτη περίπτωση	Άρθρο 3 στοιχείο α)
Άρθρο 3, δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 3 στοιχείο β)
Άρθρο 3, τρίτη περίπτωση	Άρθρο 3 στοιχείο γ)
Άρθρο 3, τέταρτη περίπτωση	Άρθρο 3 στοιχείο δ)
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 5 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 3 εισαγωγική φράση	Άρθρο 5 παράγραφος 3 εισαγωγική φράση
Άρθρο 5 παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α)
Άρθρο 5 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 5 παράγραφος 3 τρίτη περίπτωση	Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο γ)
Άρθρο 5 παράγραφος 3 τέταρτη περίπτωση	Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
Άρθρο 5 παράγραφος 3 πέμπτη περίπτωση	Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο ε)
Άρθρο 5 παράγραφος 4	Άρθρο 5 παράγραφος 4
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7 παράγραφος 1, εισαγωγική φράση	Άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, εισαγωγική φράση

Οδηγία 85/337/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 7 παράγραφος 1 τελική φράση	Άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφοι 2 έως 5	Άρθρο 7 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση	Άρθρο 9 παράγραφος 1, εισαγωγική φράση
Άρθρο 9 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 9 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 9 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση	Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 9 παράγραφος 2	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 10α πρώτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 10α δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 10α τρίτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 10α τέταρτο και πέμπτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 4 πρώτο και δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 10α έκτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 5
Άρθρο 11 παράγραφος 1	Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 11 παράγραφος 2	Άρθρο 12 παράγραφος 2
Άρθρο 11 παράγραφος 3	—
Άρθρο 11 παράγραφος 4	Άρθρο 12 παράγραφος 3
Άρθρο 12 παράγραφος 1	—
Άρθρο 12 παράγραφος 2	Άρθρο 13
—	Άρθρο 14
—	Άρθρο 15
Άρθρο 14	Άρθρο 16
Παράρτημα Ι, σημείο 1	Παράρτημα Ι, σημείο 1
Παράρτημα Ι, σημείο 2 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 2 στοιχείο α)
Παράρτημα Ι, σημείο 2 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 2 στοιχείο β)
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο α)	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο α)
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) εισαγωγική φράση	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) εισαγωγική φράση
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) πρώτη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) σημείο i)
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) σημείο ii)
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) τρίτη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) σημείο iii)
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) τέταρτη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) σημείο iv)
Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) πέμπτη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 3 στοιχείο β) σημείο v)
Παράρτημα Ι, σημείο 4 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα Ι, σημείο 4 στοιχείο α)

Οδηγία 85/337/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Παράρτημα I, σημείο 4 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα I, σημείο 4 στοιχείο β)
Παράρτημα I, σημείο 5	Παράρτημα I, σημείο 5
Παράρτημα I, σημείο 6 εισαγωγική φράση	Παράρτημα I, σημείο 6 εισαγωγική φράση
Παράρτημα I, σημείο 6 σημείο i)	Παράρτημα I, σημείο 6 στοιχείο α)
Παράρτημα I, σημείο 6 σημείο ii)	Παράρτημα I, σημείο 6 στοιχείο β)
Παράρτημα I, σημείο 6 σημείο iii)	Παράρτημα I, σημείο 6 στοιχείο γ)
Παράρτημα I, σημείο 6 σημείο iv)	Παράρτημα I, σημείο 6 στοιχείο δ)
Παράρτημα I, σημείο 6 σημείο v)	Παράρτημα I, σημείο 6 στοιχείο ε)
Παράρτημα I, σημείο 6 σημείο vi)	Παράρτημα I, σημείο 6 στοιχείο στ)
Παράρτημα I, σημεία 7 έως 15	Παράρτημα I, σημεία 7 έως 15
Παράρτημα I, σημείο 16 εισαγωγική φράση	Παράρτημα I, σημείο 16 εισαγωγική φράση
Παράρτημα I, σημείο 16 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα I, σημείο 16 στοιχείο α)
Παράρτημα I, σημείο 16 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα I, σημείο 16 στοιχείο β)
Παράρτημα I, σημεία 17 έως 21	Παράρτημα I, σημεία 17 έως 21
Παράρτημα I, σημείο 22	Παράρτημα I, σημείο 24
Παράρτημα I, σημείο 23	Παράρτημα I, σημείο 22
Παράρτημα I, σημείο 24	Παράρτημα I, σημείο 23
Παράρτημα II, σημείο 1	Παράρτημα II, σημείο 1
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχεία α), β) και γ)	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχεία α), β) και γ)
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) εισαγωγική φράση	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) εισαγωγική φράση
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) πρώτη περίπτωση	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) σημείο i)
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) σημείο ii)
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) τρίτη περίπτωση	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) σημείο iii)
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) τελική φράση	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο δ) τελική φράση
Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο ε)	Παράρτημα II, σημείο 2 στοιχείο ε)
Παράρτημα II, σημεία 3 έως 12	Παράρτημα II, σημεία 3 έως 12
Παράρτημα II, σημείο 13 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα II, σημείο 13 στοιχείο α)
Παράρτημα II, σημείο 13 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα II, σημείο 13 στοιχείο β)
Παράρτημα III, σημείο 1 εισαγωγική φράση	Παράρτημα III, σημείο 1 εισαγωγική φράση
Παράρτημα III, σημείο 1 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 1 στοιχείο α)
Παράρτημα III, σημείο 1 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 1 στοιχείο β)
Παράρτημα III, σημείο 1 τρίτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 1 στοιχείο γ)
Παράρτημα III, σημείο 1 τέταρτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 1 στοιχείο δ)
Παράρτημα III, σημείο 1 πέμπτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 1 στοιχείο ε)
Παράρτημα III, σημείο 1 έκτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 1 στοιχείο στ)
Παράρτημα III, σημείο 2 εισαγωγική φράση	Παράρτημα III, σημείο 2 εισαγωγική φράση

Οδηγία 85/337/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Παράρτημα III, σημείο 2 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο α)
Παράρτημα III, σημείο 2 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο β)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση εισαγωγική φράση	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) εισαγωγική φράση
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο α)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο i)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο β)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο ii)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο γ)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο iii)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο δ)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο iv)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο ε)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο v)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο στ)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο vi)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο ζ)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο vii)
Παράρτημα III, σημείο 2 τρίτη περίπτωση στοιχείο η)	Παράρτημα III, σημείο 2 στοιχείο γ) σημείο viii)
Παράρτημα III, σημείο 3 εισαγωγική φράση	Παράρτημα III, σημείο 3 εισαγωγική φράση
Παράρτημα III, σημείο 3 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 3 στοιχείο α)
Παράρτημα III, σημείο 3 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 3 στοιχείο β)
Παράρτημα III, σημείο 3 τρίτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 3 στοιχείο γ)
Παράρτημα III, σημείο 3 τέταρτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 3 στοιχείο δ)
Παράρτημα III, σημείο 3 πέμπτη περίπτωση	Παράρτημα III, σημείο 3 στοιχείο ε)
Παράρτημα IV, σημείο 1 εισαγωγική φράση	Παράρτημα IV, σημείο 1, εισαγωγική φράση
Παράρτημα IV, σημείο 1 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα IV, σημείο 1 στοιχείο α)
Παράρτημα IV, σημείο 1 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα IV, σημείο 1 στοιχείο β)
Παράρτημα IV, σημείο 1 τρίτη περίπτωση	Παράρτημα IV, σημείο 1 στοιχείο γ)
Παράρτημα IV, σημεία 2 και 3	Παράρτημα IV, σημεία 2 και 3
Παράρτημα IV, σημείο 4 εισαγωγική φράση	Παράρτημα IV, σημείο 4 πρώτο εδάφιο, εισαγωγική φράση
Παράρτημα IV, σημείο 4 πρώτη περίπτωση	Παράρτημα IV, σημείο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Παράρτημα IV, σημείο 4 δεύτερη περίπτωση	Παράρτημα IV, σημείο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Παράρτημα IV, σημείο 4 τρίτη περίπτωση	Παράρτημα IV, σημείο 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)
Παράρτημα IV, σημείο 4 τελική φράση	Παράρτημα IV, σημείο 5
Παράρτημα IV, σημείο 5	Παράρτημα IV, σημείο 6
Παράρτημα IV, σημείο 6	Παράρτημα IV, σημείο 7
Παράρτημα IV, σημείο 7	Παράρτημα IV, σημείο 8
—	Παράρτημα V
—	Παράρτημα VI